

[Finansministeren.]

dende år. Når man går over til en proportional beskatning af selskaber, er der imidlertid ingen grund til at beregne skatten med en særlig procent. Formålet med denne beskatning er jo at stille selskabet, som om den særlige indkomst var blevet beskattet med almindelig indkomstskat i de år, hvori den i realiteten er indtjent. Det er derfor foreslået, at den særlige indkomst for selskabers vedkommende skal medregnes til den almindelige skattepligtige indkomst og beskattes sammen med denne.

Samtidig med den foreslåede reform af beskatningen af aktieselskaber foreslås der gennemført nye regler om beskatningen af aktionærer.

De hidtidige regler om indkomstbeskatning af det udloddede aktieudbytte berøres ikke af forslaget. Derimod foreslås reglerne om beskatning af aktionærer i likvidationstilfælde ændret.

En aktionær i et likviderende selskab skal efter de gældende regler svare almindelig indkomstskat af alt, hvad han får udloddet fra selskabet ud over den oprindelige i selskabet indbetalte kapital; det vil i almindelighed sige, at han skal beskattes af likvidationsprovenuet med fradrag af aktiernes pålydende værdi. Denne beskatning er ganske uafhængig af den pris, hvortil aktien er erhvervet. En aktionær, der har købt en aktie til pålydende værdi 1 000 kr. for 4 000 kr., og som ved likvidation af selskabet får 2 000 kr. for aktien, skal således indkomstbeskattes af 1 000 kr., selv om han i virkeligheden har lidt et tab på 2 000 kr. Efter forslaget skal en aktionær i et likviderende selskab kun beskattes af den faktiske avance ved likvidationen. Det vil sige, at han skal beskattes af forskellen mellem likvidationsprovenuet og det beløb, som aktien står ham i. Beskatningen sker ikke med almindelig progressiv indkomstskat, men i form af særlig indkomstskat. Hvis likvidationen giver tab, kan dette tab fradrages.

Efter det gældende system behandles udlodning af et selskabs reserver ved likvidation på samme måde som andre udbytteudlodninger. Dette er også nødvendigt. Hvis likvidationsudlodninger var skattefrie, ville mange selskaber henlægge hele deres indtægt til reserverne og ikke udbetale ud-

bytte. Til gengæld ville de efter en passende årrække træde i likvidation og udlodde reserverne skattefrit. Efter forslaget begrænses skattepligten i likvidationstilfælde som allerede nævnt til den fortjeneste, der faktisk indvindes af de personer, der ejer aktierne på likvidationstidspunktet. En sådan likvidationsbeskatning kan imidlertid ikke gennemføres isoleret. Blev den det, ville den meget let kunne omgås. Man ville simpelt hen umiddelbart før likvidationen sælge aktierne i det likvidationsmodne selskab til en kurs, der nogenlunde svarer til likvidationsprovenuet. Køberen af aktierne ville i så fald ikke opnå nogen skattepligtig fortjeneste, og sælgerens avance ville være indkomstskattefrie.

Lempelsen af likvidationsbeskatningen forudsætter derfor, at der gennemføres en beskatning af avance ved salg af aktier. Denne avancebeskatning skal efter forslaget — ligesom likvidationsbeskatningen — ske i form af særlig indkomstskat. Når avance ved salg af aktier bliver beskattet som særlig indkomst, må der også indrømmes fradrag for tab ved aktiesalg, og forslaget indeholder da også bestemmelser herom.

De ny regler om avancebeskatning skal efter forslaget ikke gælde for aktier, der er erhvervet i spekulationshensigt eller som et led i den skattepligtiges erhvervsvirksomhed. I disse tilfælde skal der som hidtil svares almindelig indkomstskat af avancen. Dette gælder, hvad enten fortjenesten konstateres hos en person eller hos et aktieselskab.

Hvis et aktieselskab har erhvervet aktier i anlægsøjemed, skal selskabet derimod efter forslaget ikke beskattes af avance ved likvidation eller videresalg. Denne særlige bestemmelse er en følge af, at aktieselskaber ikke skal beskattes af udbytte fra andre selskaber. Til gengæld skal aktieselskaber ikke kunne fradrage ved tab på aktier ved likvidation eller salg.

Hvis likvidationsbeskatningen og beskatningen af fortjenesten ved salg af aktier gennemføres i den nu foreslåede form, vil det ikke længere være nødvendigt at opretholde de nugældende regler om, at friaktier, der tildeles et selskabs aktionærer, skal medregnes i den skattepligtige indkomst med deres pålydende værdi. Det er derfor